

Starved Rock

Marin Mihalache

Dimineăta desculți alergând
Prin broboanele reci de rouă,
Pe o potecă îngustă, lunecoasă,
Însingurați străbătând țarina
Sub care se zbătea șerpuind
Ca într-o căpistere de argilă
Râul molcom al Illinoisului.
În mîlul malurilor , cernoziom
Negru precum păcura, se dospea
Lumină pentru opaițul crinilor,
Al florilor sălbatice ale preieriei.

Și purtați rotocol după inima
De foc din pieptul pămîntului
Legănați de amăgitoare iluzii
Noi ne înălțam la cer plutind
Pe aripile prăfuite ale fluturilor
Peste colinele aurite ale preiriei,
Catapeteasmă a copilăriei
Lumii celei noi dintre oceane.

Peste preierii înșorite zburdând
Ca îngerii în vis imponderabili
Beam rouă din pocale de crini
Sorbînd elixiruri din potire celeste.

Cînd la fortăreața Starved Rock
Spre seară ne-am adăpostit
Întunericul s-a retras în scorburi
Ștergînd urmele de pe nisipul cald
Pe care șerpuia râul Illinois.

Eram cei de pe urmă drumeți
Ajunși la Shaky Shelter canyon,
La locul de veci al tribului Illiniwek,
Unde pe piatra flămîndă adormind
Ne visam fericiți de-atîta liniște.

Copyright © 2017 Marin Mihalache